

פסחים לו: (שורה אחרונה) עד לז: (3 שורות מלמטה)

ברייתא

הסבר שני:
הכוונה לפת מרובה (הרבה חרירין ביחד).
נקודת המחלוקת היא האם מותרת
טירחה שלא לצורך. (וראה תוס' ורש"ל)

האם מותר לאפות פת עבה בפסח?
בית שמאי: לא.
בית הלל: כן.

הסבר ראשון:
הכוונה לפת שעוביה טפח.
נקודת המחלוקת היא האם חוששים בפת שכזו לחימוץ.

הסבר זה נדחה כיוון שרק בלחם הפנים התירו טפח.

להסבר זה מדובר בכל יום-טוב (ולאו דוקא בפסח).

ברייתא

דין מצות המצויירות:
לכתחילה: אין לעשות.
בדיעבד: יוצאים במצה זו.

גם סריקי בייתוס (שיש לו מכשיר שמצייר במהירות) אסור, כדי שיהיה דין אחיד לכולם.

כיוון שמתעכבים לציירן ועלולות בינתיים להחמיץ.

אפשרות 1 בדעת צדוק: דווקא מצות מצויירות של נחתומים אסורות (כי מקפידים לצייר היטב ולכן מתעכבים זמן רב).
אפשרות 2 בדעת צדוק: דווקא מצות מצויירות של אנשים פרטיים אסורות (כי אינם בקיאים לצייר ולכן מתעכבים זמן רב).

דעת ר' יוסי:
מותר לצייר ע"ג מצות דקות. (כי אין ממהרין להחמיץ)
אסור לצייר ע"ג מצות עבות. (כי מחמיצין במהירות בגלל עוביין)

אך אם הרתיח את האילפס ואח"כ הדביק בה את הלחם - חייב (שזה כעין מעשה תנור).

האם לחם שנעשה באילפס חייב בחלה?
ריש לקיש: לא.
ר' יוחנן: כן.

רק לחם האפוי בתנור חייב.

רק אם עשה את הלחם בחמה - פטור.

הגמרא הקשתה על ר' יוחנן מברייתא שנאמר בה שאם "עשאן באילפס - פטור".
ר' יוחנן ניסה לתרץ שיש בעניין זה מחלוקת תנאים כדלהלן.

ביאור ר' יוחנן למחלוקת:
נחלקו האם מעשה אילפס חייב בחלה. [ת"ק: כן. ר' יהודה: לא].
ביאור הגמרא למחלוקת:
מעשה אילפס כז"ע פטור מחלה, ונחלקו במעשה אילפס שחזר ואפאו בתנור האם חייב בחלה. [ת"ק: כן. ר' יהודה: לא]

ברייתא

ת"ק: מעיסה וחלוטה פטורים מחלה.
ר' יהודה: רק האפוי בתנור חייב בחלה.